

[Viggo Starcke.]

at understrege, at en gave må gives af den, der har ejendomsretten over det bortgivne. En gave må ikke gives af een person til en anden person på en tredje persons bekostning. Hvis det skal være den danske stat, der forærer den islandske stat noget, som tilhører et legat henlagt under det københavnske universitet, vil jeg modarbejde en sådan ordning, men jeg er villig til at diskutere de håndskrifter, som ejes af den danske stat, nemlig de håndskrifter, som ligger på Det kgl. Bibliotek.

Lige så vigtig som en grundlovsrevision er, lige så vigtigt er det at fremhæve, at vi under den nuværende grundlov udmærket godt kan realisere både retfærdigheden og friheden, kort sagt retsstaten. Det er retfærdighedens evige grundlov, der ene egner sig til at være det varige fundament for friheden i alle dens former. Nu da grundskyldskommissionen nærmer sig afslutningen af sit arbejde, nærmer vi os det punkt, hvor en løsning af jordspørgsmålet vil komme til at rykke ind i centrum af den politiske interesse. Trods mindre forskelle vil man på forhånd være berettiget til at forvente, at retsforbundet, det radikale venstre og socialdemokratiet vil kunne stå sammen om virkeliggørelsen af denne store folkesag, som allerede Grundtvig ville gøre til det nationale spørgsmål indadtil. I 1848 sagde Grundtvig disse gyldne ord:

„Selv at have og virkelig besidde sit fædreland, det er da hovedsagen for ethvert folk.“

På den internationale kongres for grundskyld og frihandel, som i sommer afholdtes på Fyns Husmandsskole, og hvortil fremragende grundskyldsfolk og frihandelsfolk fra alverdens lande var kommet rejsende i hundredvis, blev der vedtaget en resolution, hvis begyndelse jeg gerne vil have tilladelse til at citere. Den lyder sådan:

„Frygten for krig lægger et tryk over os alle. Vi må finde de årsager, der fører til krig, og fjerne dem. Udsletter vi ikke krigens årsager, vil krigen udslette os. Militært beredskab er ikke nok. Årsagerne til krige mellem nationerne er ikke vanskelige at se. Op gennem historiens århundreder står de i fredstraktaterne, optegnet i de betingelser, som sejrherrene pålagde de besejrede. Det var altid jord, der skulle afstås, og handelsrettigheder, der skulle opnås.

Indre uro og gæring opstår, hvor hele befolkningsskasser lever i undertrykkelse og fattigdom. Det medfører fare for borgerkrig.

Det er jordmonopolet, der er årsag til fattigdommen. Det er toldmonopolet og restriktionerne, der skaber gnidninger mellem nationerne. Det medfører fare for krig.“

På baggrund af disse verdenspolitiske realiteter er det dybt deprimerende at se, at statsministeren i sin trontale fremsætter et så uretfærdigt og ufolkeligt krav som, at de amtskommunale skatter skal ændres, så de kan skubbes bort fra jorden og over på den arbejdende befolknings skuldre. Er det den højtærede finansminister, der endnu har så stor indflydelse i venstre, at han kan forføre det til en så landbrugsfjendtlig politik? Den synes ligesom at skulle fortsætte venstres politiske nedgangslinie gennem det sidste halve århundrede. Denne nedgangslinie begyndte med, at man lukkede ørerne for husmændenes krav i 1902 om indførelse af fuld grundskyld. Året efter, i 1903, afskaffede venstre tværtimod den gamle grundskyld: hartkornsskatterne, samtidig med at man med skattelovene påbegyndte den udvikling, hvor skatterne på menneskene, på deres arbejde, deres dygtighed, deres initiativ, sparsommelighed og boliger er steget fra den rørende lille sum af ca. 120 mill. kr. ialt til det uhyggelige tal 5 000 mill. kr. Målt i samme kroneværdi og med hensyntagen til befolknings-tilvæksten er det omtrent en tidobling af skattebyrden pr. familie. Venstre førte udviklingen videre ved tiendeafløsningen, ved arvefæsteafløsningen — til ulykke for alle.

Da den internationale kongres for grundskyld og frihandel sidste gang, i 1926, blev holdt her i København, stod gamle Ole Hansen, Bringstrup, den første bonde i kongens råd, landbrugsminister, formand for landstingets venstre og for selve landstinget, ved Frihedsstøtten op og beklagede, at man i 1903 ikke havde omdannet hartkornsskatterne til grundskyld i stedet for at lægge skatten over på bygninger og andre resultater af menneskeligt arbejde.

Har man i år hørt nogen røst fra venstre, i år, da husmændene fejrer 50 års jubilæet for deres verdensberømte og stadig aktuelle Køgeresolution? Har landbrugsministeren ytret sig? Har finansministeren vist noget tegn til forståelse af det vigtigste indenrigs-